

14 maart tot de voorzitter van de kerkeraad. Heyermans is, zoals zijn zoon schrijft ³⁾ „vrijzinnig op elk gebied” en dus tegen Auerbach gekant. Hij schrijft o.a.:

„Ik sta geen der kandidaten voor, maar Auerbach ken ik uit zijne schriften als onverdraagzaam, dweepziek en onwetend.

Neen, in eeuwigheid moest men geen Rabbijn hebben voortgestuwd, die het toneelbezoeken onder de zondige uitspanningen rangschikt.

Neen, in eeuwigheid moest men geen Rabbijn gekozen hebben, die een zoo onoverkomelijke scheidsmuur tussen Joden en Christenen opwerpt. . .

Het is Rotschild en zijn invloed die ons Auerbach op den hals laadt. Rotschild. Verstand van geldleningen tot ongeluk van tijdgenoot en nageslacht moge hij hebben, maar op Rabbijnen verstaat hij zich niet”.

Ook buiten de kerkeraad zijn de gemoederen verhit. Er verschijnt een ongetekende circulaire, waarin de gemeenteleden buiten de kerkeraad worden opgeroepen „adres op adres aan de grote kerkeraad aan te bieden, vrij en onbewimpeld Uw afkeurende stem tegen de gevreesde benoeming van Dr. H. Auerbach te verheffen. Want deze is een zeloot, een blind ijveraar en daardoor een vijand onzer schoone, zelfstandig onderzoek gebiedende godsdienst. Hij zal pogen U tot de middeleeuwen terug te brengen, haat en afkeer van andersdenkenden, voor de belijders van andere gezindheden in de harten Uwer kinderen te strooien, die als nederlandse burgers moeten leren begrijpen, dat opregte Israeliten ijverige staatsburgers moeten worden, die in ieder mensch eenen broeder zien. Vormen zijn voor hem Geloofsartikelen, verouderde gebruiken middelen om het eeuwig leven deelachtig te worden, Zullen de onafhankelijke, beter denkende, beschaafdere leden van den Kerkeraad zich dit laten welgevalen?”

Tenslotte verschijnt er 12 april een brief van dertig gemeenteleden aan de raad, waarin zij zichzelf „een groot gedeelte van de beschaafde klasse der Israelieten alhier” noemen, waarin zij mededelen, „dat zij met het Religionsbuch bekend zijn, dat zij zowel wegens de verregaande hyper-orthodoxe Grondbeginselen in dat werk vervat, als wegens de onverdraagzaamheid tegenover andere gezindheden, welke daarin gepredikt worden, in gemoede verplicht zijn te verklaren, dat op den dag dat een geestelijke alhier benoemd